ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 23ης Οκτωβρίου 1986 *

Στην υπόθεση 26/85,

Louis Vaysse, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος 1630 Linkebeek, Esselaar 23, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Βρυξελλών Jean-Noël Louis, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Nicolas Decker, 16 avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως διορισμού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Μαρτίου 1986,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Ιουνίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Ιανουαρίου 1985, ο Louis Vaysse, γλωσσομαθής νομικός στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 16ης Μαίου 1984, περί διορισμού του Henry Dubois ως προϊσταμένου του τμήματος « μετάφραση: γαλλική γλώσσα », καθώς και την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου και 7ης Νοεμβρίου 1984, με τις οποίες επιβεβαιώθηκε ο εν λόγω διορισμός και απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση αντιστοίχως.

2 Ο Vaysse εισήλθε στην υπηρεσία « μετάφραση » της Επιτροπής το 1958. Προήχθη στο βαθμό LA 4 το 1962 και ορίστηκε ως επικεφαλής ομάδας στην εν λόγω υπηρεσία από 1ης Φεβρουαρίου 1981. Κατά τις περιόδους από 1ης Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1981 και από 1ης Ιουνίου μέχρι 24ης Οκτωβρίου 1982 άσκησε προσωρινώς καθήκοντα προϊσταμένου του τμήματος « μετάφραση: γαλλική γλώσσα »· εξάλλου, από 20ής Ιανουαρίου μέχρι 16ης Μαΐου 1984 αναπλήρωσε τον προϊστάμενο του εν λόγω τμήματος.

3 Στις 17 Φεβρουαρίου 1984 η Επιτροπή δημοσίευσε την προκήρυξη κενής θέσεως COM/407/84 που αφορούσε τη θέση του προϊσταμένου του τμήματος « μετάφραση: γαλλική γλώσσα ». Ο Vaysse και δέκα άλλοι υποψήφιοι υπέβαλαν την υποψηφιότητά τους για τη θέση αυτή. Στις 16 Μαΐου 1984 η Επιτροπή αποφάσισε να πληρώσει την κενή θέση με προαγωγή, διορίζοντας έναν από τους υποψηφίους, τον Dubois, μέχρι τότε επίσης επικεφαλής ομάδας στην υπηρεσία « μετάφραση », ως προϊστάμενο του εν λόγω τμήματος.

4 Στις 25 Ιουνίου 1984 ο Vaysse υπέβαλε διοικητική ένσταση, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, με την οποία ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως διορισμού, καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, για το λόγο κυρίως ότι κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό του φάκελο η τελευταία έκθεση βαθμολογίας του.

5 Με έγγραφο της 7ης Νοεμβρίου 1984 η Επιτροπή ανακοίνωσε στον Vaysse ότι στις 24 Οκτωβρίου 1984 επανεξέτασε τα προσόντα των υποψηφίων λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη της την τελευταία αυτή έκθεση βαθμολογίας. Από την επανεξέταση αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε πράγματι να προχωρήσει σε πλήρωση της κενής θέσεως με προαγωγή του Dubois και ότι, κατά συνέπεια, « η Επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της, της 16ης Μαΐου 1984, και αποφάνθηκε ότι δεν υπήρχε λόγος ακυρώσεως του διορισμού » του επιλεγέντος υποψηφίου. Μετά την απόφαση αυτή περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως, ο Vaysse άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί του παραδεκτού

6 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής. Ισχυρίζεται, κυρίως, ότι η διοικητική ένσταση της 25ης Ιουνίου 1984 αφορούσε το γεγονός ότι η τελευταία έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό του φάκελο όταν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προέβη στη συγκριτική εξέταση των υποψηφίων. Εφόσον η Επιτροπή επανεξέτασε κατόπιν τα προσόντα των υποψηφίων, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την εν λόγω έκθεση βαθμολογίας, η διοικητική ένσταση δεν είχε πλέον νόημα. Συνεπώς, η μόνη βλαπτική για τον προσφεύγοντα πράξη είναι η απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984, κατά της οποίας δεν υπέβαλε διοικητική ένσταση.

7 Αρκεί σχετικώς να διαπιστωθεί ότι από τη διοικητική ένσταση της 25ης Ιουνίου 1984, που στρέφεται κατά της αποφάσεως της 16ης Μαΐου 1984, προκύπτει σαφώς ότι ο Vaysse αιτιάται την Επιτροπή διότι διόρισε τον Dubois στην κενή θέση και απέρριψε, με τον τρόπο αυτό, σιωπηρώς τη δική του υποψηφιότητα για τη θέση αυτή. Εφόσον η Επιτροπή δεν τροποποίησε την προσβαλλόμενη απόφαση διορισμού αλλά, αντιθέτως, την επιβεβαίωσε, η αιτίαση αυτή εξακολουθεί να υφίσταται και ο προσφεύγων δικαιολογημένα θεωρεί ότι η απόφαση της 16ης Μαΐου 1984, που επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984, είναι βλαπτική γι' αυτόν, κατά την έννοια των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων. Είναι, συνεπώς, παραδεκτή η άσκηση της παρούσας προσφυγής, χωρίς να υπάρχει υποχρέωση ασκήσεως προηγουμένως διοικητικής ενστάσεως κατά της επιβεβαιωτικής πράξεως.

8 Η προσφυγή είναι, κατά συνέπεια, παραδεκτή.

Επί της ουσίας

9 Προς στήριξη των αιτημάτων του ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, που αναφέρεται στην προαγωγή των υπαλλήλων και υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας. Οι ισχυρισμοί αυτοί καλύπτουν ουσιαστικώς δύο τύπους αιτιάσεων, ήτοι, αφενός μεν, διαδικαστικές πλημμέλειες από τις οποίες προήλθαν οι προσβαλλόμενες πράξεις και πεπλανημένη εκτίμηση, καθότι η Επιτροπή δεν επέλεξε για την προς πλήρωση θέση τον ικανότερο υπάλληλο.

Επί των διαδικαστικών πλημμελειών

10 Πρέπει πρώτα να εξεταστούν τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος σύμφωνα με τα οποία οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ελήφθησαν χωρίς να τις εξετάσει δεόντως η συμβουλευτική επιτροπή, που είναι επιφορτισμένη με την εξέταση των υποψηφιοτήτων για θέσεις των βαθμών Α 2 και Α 3 (« ομάδα Noël »).

11 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται σχετικώς ότι η σύνθεση της επιτροπής αυτής δεν ήταν κανονική όταν συνήλθε στις 10 Μαΐου 1984, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στη λήψη της αποφάσεως της 16ης Μαΐου 1984. Πράγματι, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, την εν λόγω επιτροπή αποτέλεσαν τρία πρόσωπα, δηλαδή ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως και ο γενικός διευθυντής της γενικής διευθύνσεως στην οποία ανήκε η κενή θέση. Επειδή, στην παρούσα περίπτωση, η κενή θέση ανήκε στη γενική διεύθυνση προσωπικού και διοικήσεως, ο γενικός διευθυντής της υπηρεσίας αυτής έλαβε μέρος υπό διπλή ιδιότητα, ήτοι ως προϊστάμενος της γενικής διοικήσεως και ως προϊστάμενος της γενικής διευθύνσεως στην οποία υπάγεται η προς πλήρωση θέση. Ο προσφεύγων προσάπτει, εξάλλου, στην Επιτροπή ότι δεν προέβλεψε τη συμμετοχή εκπροσώπου του προσωπικού στις εργασίες της εν λόγω επιτροπής. Τέλος, τονίζει ότι η επιτροπή αυτή δεν συνήλθε για δεύτερη φορά, κατά την κατάρτιση της αποφάσεως της 24ης Οκτωβρίου 1984.

12 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία και, ιδίως, από τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, η « ομάδα Noël », που έχει συσταθεί δυνάμει μιας αποφάσεως αρχής του 1980, αποτελείται στην πραγματικότητα από τέσσερα μέλη, που ορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα, ήτοι από το γενικό γραμματέα της Επιτροπής, το γενικό διευθυντή προσωπικού και διοικήσεως, ένα γενικό διευθυντή ή προϊστάμενο υπηρεσίας που ορίζει ο πρόεδρος της Επιτροπής για περίοδο δύο ετών και έναν εκπρόσωπο του μέλους της Επιτροπής το οποίο είναι επιφορτισμένο με θέματα προσωπικού και διοικήσεως. Αποστολή της επιτροπής αυτής είναι να εξε-

τάζει τις υποψηφιότητες που υποβάλλονται για προαγωγές, μεταθέσεις και μετατάξεις σε άλλα όργανα, σε θέσεις των βαθμών Α 2 και Α 3, από απόψεως ικανοτήτων και προσόντων των διαφόρων υποψηφίων και σε σχέση με τα προσόντα που απαιτούνται για την προς πλήρωση θέση. Στο πλαίσιο αυτό, διατυπώνει γνώμη για τους υποψηφίους αυτούς απευθυνόμενη στο μέλος της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένο με τον εν λόγω τομέα καθώς και στο μέλος της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένο με θέματα προσωπικού και διοικήσεως.

13 Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή ανέφερε ότι την « ομάδα Noël » αποτελούσαν, κατά την πρώτη της συνεδρίαση, στις 10 Μαΐου 1984, ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως, ο γενικός διευθυντής τελωνειακής ενώσεως και ο εκπρόσωπος του μέλους της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένο με θέματα προσωπικού. Μ' αυτή τη σύνθεση η επιτροπή, στις 10 Μαΐου 1984, υπέδειξε κατ' αλφαβητική σειρά, από τους έντεκα υπαλλήλους που υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση, πέντε υποψηφίους οι οποίοι « έπρεπε κυρίως να ληφθούν υπόψη ». Μεταξύ των πέντε αυτών υποψηφίων περιλαμβανόταν ο προσφεύγων και το πρόσωπο που διορίστηκε τελικώς. Η επιτροπή, ωστόσο, δεν προέβη σε κατάταξη των υποψηφίων που κρίθηκαν ικανοί για την εν λόγω θέση ούτε εξέφρασε με άλλο τρόπο προτίμηση για έναν από αυτούς.

14 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του προσφεύγοντος που αφορά την αντικανονική σύνθεση της « ομάδας Noël » κατά τη συνεδρίασή της της 10ης Μαΐου 1984. Εφόσον τα μέλη της ομάδας αυτής ορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα και δεν προβλέπεται η υποχρεωτική συμμετοχή υπευθύνου της υπηρεσίας στην οποία υπάγεται η προς πλήρωση θέση, το γεγονός ότι στην παρούσα υπόθεση η κενή θέση υπάγεται στη γενική διεύθυνση προσωπικού και διοικήσεως και ότι, κατά συνέπεια, ο γενικός διευθυντής της υπηρεσίας αυτής είναι επίσης προϊστάμενος της υπηρεσίας στην οποία προκηρύχτηκε η κενή θέση, δεν επηρεάζει την κανονικότητα της διαδικασίας.

15 Δεν μπορεί, επίσης, να προσαφθεί στην Επιτροπή η αιτίαση ότι δεν προέβλεψε συμμετοχή εκπροσώπου του προσωπικού στις εργασίες της « ομάδας Noël ». Επιβάλλεται, σχετικώς, να υπογραμμιστεί ότι οι αποφάσεις για προαγωγές, μεταθέσεις και μετατάξεις εμπίπτουν στην αποκλειστική ευθύνη της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής. Κατά συνέπεια, αν η εν λόγω αρχή, με δική της πρωτοβουλία και χωρίς να της το επιβάλει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά το στάδιο προπαρασκευής ορισμένων της αποφάσεων, παρεμβάλλει ένα συμβουλευτικό όργανο όπως είναι η

« ομάδα Noël », είναι ελεύθερη να ρυθμίζει κατά βούληση τη σύνθεση και τις ευθύνες του οργάνου αυτού. Συνεπώς, μπορεί ιδίως να προβλέψει ότι το όργανο αυτό περιλαμβάνει εκπροσώπους της διοικήσεως και όχι εκπροσώπους του προσωπικού.

16 Ο προσφεύγων δεν μπορεί, επίσης, να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν ζήτησε τη γνώμη της « ομάδας Noël » για δεύτερη φορά, κατά την κατάρτιση της αποφάσεως της 24ης Οκτωβρίου 1984. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής μοναδική αποστολή της επιτροπής αυτής ήταν να εκτιμήσει τις ικανότητες και τα προσόντα των υποψηφίων σε σχέση με τα απαιτούμενα για την εν λόγω θέση προσόντα. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι όφειλε να προβεί σε οποιαδήποτε κατάταξη των υποψηφίων που επέλεξε ή να προτείνει έναν ως τον ικανότερο για την προς πλήρωση θέση. Κατά συνέπεια, περιλαμβάνοντας, το Μάιο του 1984, τον προσφεύγοντα μεταξύ των υποψηφίων οι αιτήσεις των οποίων έπρεπε να ληφθούν ιδιαιτέρως υπόψη, η Επιτροπή εξέφρασε γι' αυτόν γνώμη που δεν μπορούσε να είναι πιο ευνοϊκή. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η παράλειψη να ζητηθεί η γνώμη της επιτροπής για δεύτερη φορά δεν μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι τον Οκτώβριο του 1984 επρόκειτο απλώς να επανεξεταστεί, βάσει της γνώμης αυτής, αν δικαιολογούνταν ο διορισμός του Dubois σε σχέση με τα προσόντα του Vaysse.

17 Συνεπώς, η αιτίαση που αφορά την πλημμέλεια ως προς την υποβολή του φακέλου στην « ομάδα Noël » πρέπει να απορριφθεί.

18 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, επίσης, ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να προβεί, το Μάιο του 1984, σε πλήρη και αντικειμενική εξέταση των υποψηφιοτήτων που υποβλήθηκαν, καθόσον η τελευταία ανά διετία έκθεση βαθμολογίας του, που κάλυπτε την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 30ής Ιουνίου 1983, δεν περιλαμβανόταν τότε στο προσωπικό του φάκελο. Κατά συνέπεια, ο διορισμός του Dubois στην κενή θέση, κατόπιν προαγωγής, και η απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος έγιναν κατά παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, το οποίο εξαρτά την προαγωγή από την προϋπόθεση της προηγουμένης « συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς ». Εφόσον, συνεπώς, η απόφαση της 16ης Μαΐου 1984 ήταν παράνομη η Επιτροπή δεν μπορούσε να την επιβεβαιώσει μεταγενέστερα.

19 Η Επιτροπή δέχεται ότι η τελευταία έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό του φάκελο κατά την κατάρτιση της αποφάσεως της

16ης Μαΐου 1984. Κατόπιν όμως η έκθεση αυτή περιελήφθη στο φάκελό του και ελήφθη υπόψη κατά τη νέα εξέταση των προσόντων των υποψηφίων που προηγήθηκε της αποφάσεως της 24ης Οκτωβρίου 1984. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η νομιμότητα της τελευταίας αυτής αποφάσεως με μόνη την αιτιολογία ότι χαρακτηρίστηκε ως επιβεβαιωτική, ενώ στην πραγματικότητα αποτελούσε νέα απόφαση.

20 Πρέπει να αναγνωριστεί ότι η απόφαση της 16ης Μαΐου 1984 έπασχε πράγματι από διαδικαστική πλημμέλεια που οφειλόταν στο ότι δεν είχε ληφθεί υπόψη η τελευταία έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων. Ωστόσο, η πλημμέλεια αυτή θα μπορούσε να θεραπευθεί με την επανεξέταση του φακέλου. Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί αν η Επιτροπή επανεξέτασε τον Οκτώβριο του 1984 το φάκελο, όπως ισχυρίζεται, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία, δεδομένου ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η νομιμότητα της αποφάσεως της 24ης Οκτωβρίου 1984 για το μόνο λόγο ότι το περιεχόμενό της ταυτίζεται με το περιεχόμενο της προγενέστερης απόφασης που ελήφθη στο πλαίσιο μιας αντικανονικής διαδικασίας.

21 Η καθής απαντώντας σε ερώτημα του Δικαστηρίου διευκρίνισε, σχετικώς, ότι τα μέλη της Επιτροπής και τα ιδιαίτερα γραφεία τους είχαν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων πολλές ημέρες πριν από τις 24 Οκτωβρίου 1984 και ότι κατά την ημερομηνία αυτή, ο γενικός γραμματέας έθεσε στη διάθεσή τους όλους τους σχετικούς φακέλους. Διαβεβαίωσε, επίσης, ότι, κατά τη συνεδρίαση της 24ης Οκτωβρίου 1984, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος είχε έκτοτε περιληφθεί στον προσωπικό του φάκελο, επανεξέτασε ολόκληρο το φάκελο και στη συνέχεια, μετά πρόταση του επιφορτισμένου με το προσωπικό και τη διοίκηση επιτρόπου, αποφάσισε να επιβεβαιώσει το διορισμό του Dubois.

22 Ενόψει αυτών των στοιχείων, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984 ελήφθη χωρίς προηγούμενη εξέταση του φακέλου και, συνεπώς, πάσχει από διαδικαστικές πλημμέλειες.

23 Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί και η αιτίαση αυτή.

Επί της πεπλανημένης εκτιμήσεως

24 Σε ό,τι αφορά την αιτίαση περί πεπλανημένης εκτιμήσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο υπάλληλος που διορίστηκε στην κενή θέση δεν έχει ούτε αρχαιότητα στην υπηρεσία ούτε αρχαιότητα στο βαθμό μεγαλύτερη από τη δική του· ούτε υπήρξε αντικείμενο καλύτερων κρίσεων από εκείνες του προσφεύγοντος. Εξάλλου, η κατάσταση της υγείας του εν λόγω υπαλλήλου τον υποχρεώνει συνήθως να απουσιάζει, γεγονός που επιτρέπει την υπόθεση ότι ο διορισμός του αποφασίστηκε χωρίς να ληφθεί υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας.

25 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι εκτίμησε το σύνολο των προσόντων που απαιτούνται για την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων και, ιδίως, τη διευθυντική ικανότητα των υποψηφίων, το πνεύμα πρωτοβουλίας και την οργανωτική τους ικανότητα. Αποτέλεσμα της εκτιμήσεως αυτής ήταν να επιλέξει τον Dubois, οι εκθέσεις βαθμολογίας του οποίου ήταν ισοδύναμες με εκείνες του προσφεύγοντος και του οποίου η υπηρεσιακή αρχαιότητα ήταν ελαφρώς μικρότερη από την αρχαιότητα του προσφεύγοντος. Ως προς την κατάσταση της υγείας του Dubois, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι θα μπορούσε να δυσχεράνει την εκπλήρωση των καθηκόντων του ως προϊσταμένου τμήματος.

26 Όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 3ης Δεκεμβρίου 1981 (Bakke-D' Aloya κατά Συμβουλίου, 280/80, Συλλογή σ. 2887), πρέπει να αναφερθεί ότι, για τη στάθμιση του συμφέροντος της υπηρεσίας και των προσόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αποφάσεως που προβλέπει το άρθρο 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, η αρμόδια για διορισμούς αρχή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, και ότι στον τομέα αυτόν ο έλεγχος του Δικαστηρίου πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν η διοίκηση κινήθηκε, σε ό,τι αφορά τις μεθόδους και διαδικασίες που ακολούθησε για τη διαμόρφωση της κρίσεώς της, σε όχι επίψογα όρια και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προφανώς πεπλανημένο.

27 Αν ληφθούν υπόψη η αρχαιότητα των υποψηφίων, η βαθμολογία τους και η ικανότητά τους ασκήσεως διευθυντικών καθηκόντων, δεν συνάγεται ότι η Επιτροπή επλανήθη προφανώς κατά την εκτίμηση των προσόντων των εν λόγω υποψηφίων.

28 Τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος που αναφέρονται στην κατάσταση της υγείας του υπαλλήλου που διορίστηκε δεν δικαιολογούν αντίθετο συμπέρασμα. Πράγματι, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει στον τομέα αυτό, το όργανο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει αν η κατάσταση της υγείας του επιλεγέντος υπαλλήλου του επιτρέπει την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του.

29 Επειδή δεν έγινε δεκτός κανένας από τους λόγους του προσφεύγοντος, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο προσφυγών υπαλλήλων της Κοινότητας.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (Τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Οκτωβρίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Y. Galmot